

dighed som problem, jf. også bemærkningerne til § 13.

For personer, der har større eller mindre sociale problemer udover ledighed, bør kommunen være opmærksom på, om der ligger andre årsager bag, at en person afviser eller udebliver fra et tilbud. Kommunen bør i sådanne tilfælde foretage en nærmere vurdering af, om der evt. er behov for andre eller supplerende tilbud. Det gælder særligt i forhold til de svagt stillede grupper, fx stofmisbrugere og svært belastede unge.

Til kapitel 5

Igang sætningssydelse

Til § 42

Med bestemmelsen foreslås det at videreføre ordningen om igangsætningsydelse efter aktiveringslovens § 21.

Igang sætningssydelsen er – som i dag – en ydelse, som kommunen efter et skøn kan beslutte at udbetale til en person, der ønsker at etablere og drive en selvstændig virksomhed. Det er en betingelse, at ansøgeren i en sammenhængende periode på 6 måneder har modtaget ydelser efter kapitel 4, dvs. enten hjælp til forsørgelse eller ydelser under aktivering.

Når kommunen beslutter, om den vil udbetale igangsætningsydelse, kan den bl.a. lægge vægt på, om det ud fra markedsmulighederne og ansøgerens personlige kvalifikationer, herunder muligheden for at få lønnet beskæftigelse, kan anses for at være en god ide at starte selvstændig virksomhed. I vurderingen indgår desuden, om virksomheden vil kunne give et sådant afkast, at der er rimelig udsigt til, at ansøgeren vil blive i stand til at klare sig selv.

Kommunens afgørelse vedrørende igangsætningsydelse kan som noget nyt indbringes for det sociale nævn, jf. klagereglerne i forslaget til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til § 43

I bestemmelsen fastsættes reglerne om beregning af igangsætningsydelsens størrelse og om udbetalingsperioden. Reglerne svarer med redaktionelle ændringer til bestemmelserne i aktiveringslovens § 21, stk. 2 og 3.

Igang sætningssydelsen er en fast månedlig ydelse på 50 pct. af hjælpen til forsørgelse efter § 25 og af den særlige støtte efter § 34. Ydelsen beregnes en gang for alle på grundlag af den hjælp/støtte, som ansøgeren modtog eller ville have haft ret til at modtage i måneden forud for den måned, hvor udbetaling af igangsætningsydelsen starter.

Kommunen udbetaler igangsætningsydelsen i 2 ½ år. Kommunen har ikke mulighed for at tildele ydelsen for en kortere periode, ligesom der ikke er adgang til at forlænge udbetalingsperioden.

Til § 44

Det er præciseret, at igangsætningsydelsen tildeles med et fast beløb, der ikke ændres i udbetalingsperioden. Det har derfor ikke konsekvenser, at modtageren skifter forsørgerstatus, eller at der på anden måde sker ændringer i modtagerens forhold, som ellers ville have ændret hjælpen og støtten efter §§ 25 og 34. Igangsætningsydelsen påvirkes heller ikke af, at der i løbet af udbetalingsperioden foretages ændringer eller reguleringer i satserne for hjælpen efter § 25.

Udbetaling af igangsætningsydelsen bygger på forudsætningen om, at modtageren er i stand til at sikre sig et forsørgelsesgrundlag i kraft af indtægterne fra den selvstændige virksomhed og med supplement hertil i form af ydelsen. Retten til ydelsen falder derfor bort, hvis modtageren i løbet af udbetalingsperioden får lønindtægter eller andre erhvervs-mæssige indtægter ved siden af driften af virksomheden. Diæter som valgtilforordnet og vederlag som kommunalbestyrelsesmedlem betragtes i den forbindelse ikke som lønindtægter.

Til § 45

Der er med bestemmelsen fastsat regler for, hvorledes hjælp til forsørgelse efter § 25 beregnes for en person, hvis ægtefælle modtager igangsætningsydelse.

Efter de nuværende kontanthjælpsregler skal der for et sådant ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager igangsætningsydelse, og den anden ægtefælle er berettiget til kontanthjælp, foretages en ægteparberegning for den ægtefælle, der fortsat modtager kontanthjælp. Ægteparberegningen betyder, at der udmåles kontanthjælp til begge ægtefæller, og at der foretages fradrag for ægtefællernes samlede indtægter, herunder igangsætningsydelsen.

Den gældende beregningsmetode medfører, at ægtefællerne fortsat vil kunne få udbetalt ydelser svarende til fuld kontanthjælp, således at der i realiteten ikke er nogen indtægtsnedgang forbundet med den ene ægtefælles overgang til igangsætningsydelse, så længe den anden ægtefælle fortsat får kontanthjælp. Dette resultat harmonerer imidlertid ikke med, at niveauet for igangsætningsydelsen er fastsat til halvdelen af kontanthjælpen.

Som ny beregningsregel foreslås det derfor at anvende reglerne i forslagens § 26, stk. 2, og § 30, stk. 2.